

עפ"ת 52953/06/21 - אוריאל בן חיון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 52953-06-21 בן חיון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50251335746

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער אוריאל בן חיון
נגד מדינת ישראל
משיבה
המערער ע"י עו"ד דוד גולן
המשיבה ע"י עו"ד גבי פאר

פסק דין

המערער הורשע ביום 6.6.21 בהיעדרו, בבית משפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת מ' כהן) בתיק 4836-05-21, בכך שביום 26.2.21 בשעה 01:30 לערך, בכביש 40, בהיותו נהג חדש, נהג ברכב בהיותו שיכור בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961 (להלן- פקודת התעבורה). על פי כתב האישום נמצא בבדיקת נשיפה שנערכה למערער ריכוז של 158 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף, העולה על הריכוז של 50 מיקרוגרם המותר לקבוצת הגיל עימה נמנה המערער.

בנוסף הורשע המערער בכך שבמהלך אותה נהיגה, בהיותו נהג חדש צעיר שטרם מלאו לו 21 שנים, הסיע ברכבו 3 נוסעים, וכי במושב שלידו לא ישב מלווה, בניגוד לסעיף 12א2 לפקודת התעבורה.

....

על המערער הוטל קנס בסך של 4000 ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 27 חדשים, ו- 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים.

בקשת המערער מיום 7.6.21 לקיים דיון מחודש בעניינו בטענה כי לא התייצב לדיון בשל "בלבול בתאריך", נדחתה בהחלטת בית משפט קמא שניתנה באותו יום, וצוין בהחלטה כי אין בהנמקה לאי התייצבות משום עילה לביטול פסק הדין, והמערער אף אינו מעלה טענות "לגופו של עניין".

בהודעת הערעור מבקש ב"כ המערער להורות על ביטול הדין, או לחלופין להפחית ממידת העונש. נטען כי המערער התייצב בבית משפט למחרת היום בו נדון, כאמור בשל כך שהתבלבל, וכי נוכח חומרת העבירה, היה מקום לקיים את הדין בנוכחות המערער, לאפשר לו להעלות טיעוניו ולהגיע להסדר טיעון עם התביעה; נטען כי המערער עמד לכפור בעבירה; כי מדובר בצעיר העומד להתגייס, בן 18 שנים, וכי מדובר בכמות אלקוהול "מזערית".

אין מקום להתערב בגזר הדין שניתן.

כפי שקבע בית המשפט קמא, לא קיימת כל הצדקה לאי ההתייבבות, וטענת "התבלבלתי" אינה מתקבלת. המערער גם אינו מציג כל טענה ממשית לגופן של אשמות, והמערער אף אישר בפני השופט כי שתי "3 בירות"; רצון להגיע להסדר עם המשיבה, אין בו כדי להוות עילה לביטול הדין.

המערער הפר איסור מרכזי הידוע לכל, כי אין נוהגים לאחר לגימת אלכוהול, והגבלות השתייה המחמירות יותר, החלות על אוכלוסית הגיל עימה נמנה המערער, נועדות לסכל נהיגה בלתי נשלטת ברכב במצב של שכרות, מצדו של נהג צעיר המועד עוד יותר להסתבכות של נהיגה קלת דעת נוכח גילו הצעיר. בעניין זה יש לציין כי כמות האלכוהול שנדגמה הינה פי 3 מהכמות המותרת (סעיף 64ב לפקודת התעבורה), על כך יש להוסיף, את העזתו של המערער להסיע ברכבו בשעת לילה מאוחרת, שלושה נוסעים ללא מלווה, תוך התעלמות מהגבלות בסיסיות הידועות לו היטב, ונמצא כי מדובר בשילוב של עבירות שיש עימן, בעליל, כדי לסכן את יושבי הרכב, כמו גם את המשתמשים האחרים בכביש.

בית המשפט הטיל על המערער עונש המהווה צירוף של פסילת המינימום בת השנתיים הקבועה בסעיף 39א לפקודת התעבורה בגין ביצוע עבירה של נהיגה במצב של שכרות, עם פסילת המינימום בת 3 חדשים, הקבועה בסעיף 38 לפקודת התעבורה, בגין ביצוע עבירה לפי סעיף 12א2 הכלולה בתוספת הראשונה לפקודת התעבורה. עונש הפסילה אינו קל, אולם יש לקוות שהמערער יפיק לקחיו ולא יחזור עוד לסורו, ואין מקום להתערב בו.

עם זאת מצאתי מקום להתערב בגובה הקנס שהוטל ולהעמידו על סך של 750 ₪, וזאת לאחר שהוברר כי המערער משרת שירות סדיר בצה"ל, והוא מוגדר כחייל "בודד".

הערעור נדחה כפוף לאמור.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים באמצעות נט המשפט.

ניתן היום, ב' חשוון תשפ"ב, 08 אוקטובר 2021, בהעדר
הצדדים.